

Mankó

„Exegi monumentum . . .”

*homlokomtól fejfa
ne ágaskodjon az égnek
ha kérlel az emlék
majd lesz egy suta MANKO
madárnak jó
menedék
akár lenn ama lóca
lám a csönd letördelt
gallyai közt a tilinkó
is fadarab — rólam
így sutyorognak a férgek:
szavakban táncol
csak
aki élni bicebóca*

HERBSZT ZOLTÁN

A hazatérés lehetőségei

*selyemkendő: kibontott ég
szürkén lobognak benne a varjak
megérkeztem hozzád
MAGYARORSZÁG*

*ha üdvözlőd
így fogadnak
de csak felhők s felettük
a repülőgép*

*a lélek ősi vágyát mérnöki
tervekhez kötötték s a madárraj
renegát (már-már légikalóz)
s figyelmeztetést küld
a fogadó város:
MADÁRESŐBEN AZOTT ORSZÁG
leszállni nem tanácsos*

*félúton hazatérőben
(visszafordult már a közöny)
végigtapogatnak műszereim
az európai térközökön*

Európa: esőtérkép
minden jelentésben ez áll
kedvezőtlen légköri viszonyok
(már gépemhez is verődik madár)

várakozás-kényszer a föld
utáni vágy már egy szóba belefér
hazaszállni
s fellángol mint égi máglya
mire megérkezik a leszállási engedély
s lámpáit
gyűjtja a
leszállópálya

Tengermoraj és monológ

in memoriam J. F. Hölderlin

Származás-bilincsben tehetség-békóban
futnom tengernek nem lehet ez Élet és líra
és zajos előszobája (megsúgom) Halálnak
hol tükrei csalnak s mi tűrjük „sine ira...”
amíg agyunk fonott rostja fel nem
bomlik s V betűvé nem nyílik szét
(darvak röpte ilyen ha szabad)
elvetem én kacagó Lear bajtársamért
az életre kitalált szabadalmakat.
Bajtársat mondtam tévedés kizárt
amikor Szabály és Azonosság-pólya
egyenzubonyba gyűri Bűn és Erény mindahány fiát.
Lázadás kell! vagy csendes bolondság
szél ellen pisálni hiába erőlködik
ki így nem szokta ma mégis teszek a parancsra
(vagyis nem teszek parancsra) s míg örület lobog
„úgy éltem egyszer mint a boldogok”
s bolondul vigyorgok a nékem kifent vasra.
„Szegény örült” így sajnál mind ki elkerül
holott én állok választott posztomon
bárha kacagást hívok elő
a rajtam nevetőket észrevétlenül
elsodorja a megszervezett tehetetlenségi erő